

Inleiding

Hierbij een aantal studies over Israël, haar identiteit, verleden, heden en grote toekomst. Deze eerste studie zal voornamelijk gaan over de Koning van Israël, het mysterie rond de Messias van Israël, Zijn eerste komst en Zijn spoedig te verwachten terugkeer.

Elohim borduurt met Zijn “naald en draad” het kleed der geschiedenis al maar verder en verder. Wij zien in de geschiedenis het ontstaan van Israël als volk, als vrouw van Jahweh. Wij zien in het verleden hoe het koninkrijk is ontstaan:

- hoe Israël na Salomo gedeeld werd in twee huizen/twee vrouwen;
- hoe de scheidbrief aan het Huis Israëls werd gegeven en hoe beide huizen in de verstrooiing zijn gegaan. Uit Babel keerde slechts een kleine groep van het Huis Juda terug, met veel gemengd volk, die onder de naam “joden” de geschiedenis zijn ingegaan en niet representatief kunnen staan voor het immense grote volk Israël der twaalf stammen;
- hoe de Tempel werd herbouwd en hoe de Messias werd geboren in een beestenstal en de joden Hem verwerpen na Zijn prediking ;
- hoe Zijn opstanding een ingrijpende verandering teweegbracht en de Gemeente werd gevormd en zich uitbreidde ;
- hoe in 70 na Christus de joden werden verstrooid en de Tempel werd verwoest;
- hoe de eerste christengemeente al spoedig verviel en zich profileerde als christelijke kerk, als of zij het geestelijke Israël was;
- hoe die eerste kerk al spoedig een weelderige geestelijke stand in het leven riep, naar de gelijkenis van de heidense religies en oude tempeldienst, met allerlei menselijke inzetten, geloofsdwang, Inquisitie en pauselijke heerschappij;
- hoe de Reformatie is ontstaan met de Contra-reformatie en het licht van het Evangelie van rechtvaardiging van de goddeloze door het geloof alleen op de kandelaar werd gezet;
- hoe verder de Reformatie nog in veel dingen de roomse traditie bleef volgen en allerlei splintergroepen deeltjes van de waarheid kregen in te zien en als sektariërs werden bestempeld;
- hoe de brandstapels rookten en het bloed der materlaren het zaad der kerk was. Maar tevens hoe 100 jaar na de Reformatie het zuivere licht van het Evangelie weer verduisterd was door de invoering van Platonische leerstellingen en heidense filosofieën. De protestantse

kerken waren in veel opzichten even rooms, ja dikwijls roomser dan de paus;

- hoe Rome en de Reformatie geen zicht hadden op Israël en het grote heilshandelen van Elohim met Zijn volk in de loop der geschiedenis;
- hoe er in de 19e en 20e eeuw ontwakning kwam en de profetie werd onderzocht en de ware identiteit van Israël werd nagespeurd en gevonden;
- hoe verschillende personen en groepen de dwalingen van Rome en de protestantse kerken aan het licht stelden, maar de verblindheid aangaande Israël nog zeer groot blijft en men veelal de nazaten van Ezau blijft aanzien als zou het Jakob betreffen;
- hoe de waarheid systematisch eeuw in eeuw uit is tegengesproken, weggedrukt, verdoezeld, verduisterd en verminkt.

Ja, dat alles toont ons het toneel van de geschiedenis.

Maar ondanks alle tegenstand “borduurde” Elohim verder aan Zijn “kleed”. Het is waar, veel zaken lijken voor ons nog op een wir-war en chaotisch geheel, daar wij zo dikwijls nog tegen de achterzijde van het borduursel aanstaren. Toch weten en geloven wij dat er structuur in het borduursel zit en zien wij dat het borduursel voor onze waarneming steeds gestructureerder wordt. Wij dienen allereerst verlichte ogen des verstands te hebben, door Zijn Geest Die in alle waarheid leidt. Dan mogen wij zien op de voorzijde van het borduursel, hoe Zijn wegen hoger zijn dan onze wegen en hoe Zijn pad dikwijls door de zee loopt en wij Zijn voetstappen niet zien.

De sluier wordt opgelicht en de nevel klaart op. Wanneer wij o.a. de profetie van Ezechiël 37 met aandacht lezen, gaan wij verstaan hoe schitterend en indrukwekkend Elohim de geschiedenis van Zijn volk heeft laten optekenen. Op het eerste gezicht lijkt Ezechiël ons een wat macaber beeld te geven. In werkelijkheid is het echter een uiterst fijnzinnig, gedetailleerd beeld, een sublieme afbeelding van Elohim en Zijn herstelplan met Zijn volk Israël.

Niet alleen Ezechiël, maar alle profeten spreken over dat ene hoge en heerlijke herstel van Elohim's volk in de toekomst, van Zijn oogappel, van Zijn verloren schapen, met de regering van een vorst uit David, van een vrederijk op aarde, van volkomen veiligheid en rust.

Ezechiël zegt dat hij door de Geest werd weggevoerd in een grote vallei, die vol was met zeer dorre beenderen.

Nu, daar sta je dan als profeet temidden van tienduizenden dorre beenderen. Wat een griezelige gewaarwording!

Ezechiël werd rondom de gehele vallei geleid zodat hij de beenderen van alle kanten kon bezien. Zijn conclusie was dat er zeer, zeer vele waren. Daarna werd hem de bijna onmogelijke vraag gesteld of die beenderen ooit nog zouden gaan leven (37:3).

Door deze vraag kwam de profeet in verlegenheid. Normaal gesproken is het onmogelijk dat dorre beenderen ooit nog zullen herleven. De mens is uit stof genomen en keert weder tot verbrijzeling. De profeet gaf dan ook ten antwoord: Jahweh, Gij weet het!

Daarop zei Jahweh: Profeteer over deze beenderen en zeg hen dat zij Jahwehs woord moeten horen, nl. dat Hij Zijn Geest in hen zal geven en zij levend zullen worden.

Welnu, dat is verbazingwekkend! Dat duidt op een buitengewoon wonder van Elohim. En, het ongelooflijke geschiedde. Ezechiël hoorde een geluid en zag de beenderen in beweging komen en tot elkaar naderen, elk been tot zijn been. Er werden zenuwen op gelegd, er kwam vlees op en er werd een huid overheen getrokken. Alleen was er nog geen levensgeest in deze samengestelde lichamen.

Opnieuw moest Ezechiël profeteren en nu de Geest gebieden aan te komen van de vier winden des hemels en in de dode lichamen te gaan blazen, opdat zij levend zouden worden.

Inderdaad, alzo geschiedde het. Het onmogelijke vond plaats. De Geest kwam en de dode lichamen werden levend! En dan nog wel ..... een gans zeer groot leger!

Na deze vertoning en het gezicht werd Ezechiël verteld wat de bedoeling van Elohim ermee was. Het betrof hier het Huis Israëls!

Alle verwachting van de zijde van Israël was geheel verloren. Israël waande zichzelf dood, (37:11).

Nee, zegt Elohim, Israël zal leven. Israël zal uit de graven verrijzen (37:13). Israël zal leven en in het haar toegewezen land worden geplaatst.

Nadat het gezicht voorbij was, moest de profeet een hout nemen en daarop schrijven: “voor Juda en de kinderen Israëls en zijn metgezellen”. En nog een ander hout voor “Jozef, voor Efraïm en het ganse Huis Israëls en zijn metgezellen”.

De profeet moest deze twee houten tot elkaar doen naderen, zodat ze tot één hout werden. De betekenis ervan laat niet naar zich raden. Het verstrooide

Israël zal worden verzameld uit alle volkeren, en zij zullen in hun land worden gebracht. Het zal een enig volk worden, vers 22, en zij zullen tezamen één Koning hebben. Zij zullen zichzelf niet meer verontreinigen met hun zonden. David, Mijn Knecht, zal over hen koning en herder zijn, en zij zullen in Elohims inzettingen wandelen.

Zij zullen als een verenigd volk wonen in het land dat Ik aan Mijn knecht Jakob heb gegeven, zegt Elohim. Tot in eeuwigheid zal David hun Vorst zijn. Ik zal een eeuwig verbond met hen maken en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten. De heidenen zullen weten dat Ik Jahweh ben, Die Israël heilige (apart zet) zie vers 28.

Aan de hand van voorgaande gegevens zullen wij nagaan hoe het geprofeteerde zich in de geschiedenis heeft ontplooid en voorgedaan.

De wereldgeschiedenis lijkt voor ons mensen dikwijls meer op een toneel van oorlog, chaos, wanorde, strijd, verzet, verwarring, zelfvernietiging en uiteindelijke ondergang.

Wanneer wij echter Ezechiël 37 goed lezen -en ook vele andere schriftplaatsen- over Elohims herstelwerk, dan zien wij dat Elohim temidden van de grote maalstroom der wereldgeschiedenis Zijn Hand heeft in en achter alle gebeurtenissen. Ja, dat Hij zelfs de graven met beenderen van Zijn volk nauwkeurig bewaakt, met het grote doel om Zijn volk weder levend te maken, Zijn Rijk op aarde te vestigen.

Temidden van de chaotische toestanden in deze wereld, vooral nu wij leven in een hoogontwikkeld technologisch tijdperk, waarbij de vernietigende uitvindingen levensgroot zijn, is het evenwel Elohims wijze Hand die alles bestuurt en tot een goed einde zal brengen. Al lijkt het voor onszelf dat er van Israël als volk niets zal terechtkomen. Al lijkt het dat de wereld meent dat Israël van het wereldtoneel is verdwenen. En als is het dat zionisten en sommige christenen menen dat de joden het herstelde profetische Israël vormen, toch gaat Elohim voort met Zijn “borduurwerk”, als in het verborgen, soms ondergronds en mysterieus. Uit het voorbeeld van Elohim aan Ezechiël in hoofdstuk 37 blijkt eens en te meer dat Hij ons pad kent en onze vaders en ons op wonderbaarlijke wijze heeft beschermd en geleid tot waar wij nu zijn. Hij kende onze graven en beenderen, onze vaders, ons en onze afkomst. Hij bestuurde hen en ons als dorre beenderen die tot elkaar naderden, zodat er een bewustheid kwam van onze Israël-identiteit. Hij had voor ons en onze vaders een “plaats besteld”, waar wij zeker en veilig zouden wonen, 2Sam.7:10.

10 En Ik heb voor Mijn volk, voor Israël, een plaats besteld, en hem geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en weder gedreven worde; en de kinderen der verkeerdheid zullen hem niet meer verdrukken, gelijk als in het eerst.

Onze vaders zwierven als verloren schapen over de aardbodem, schijnbaar doelloos, kennelijk zonder enige bestemming, overgelaten aan het spel der boze machten.

Maar nee! Zij hadden wél een doel, een bestemming! Als door een Hoge en Onzichtbare hand werden zij geleid.

Elohim heeft een vastomlijnd herstel-schema voor Zijn volk voor ogen en wijkt daarvan geen duimbreed af. De schapen werden verstrooid, vele, zeer vele jaren lang, zwerfend over bergen en langs dalen. Maar, niet één waar schap ging er verloren. Niet één schap verloor de Grote Herder uit het oog. Hij kende hun zitten en hun staan.

Dwars door de onstuimige golven van het wereldgebeuren heen, onder de heiden-volkeren verstrooid, onder invloed van allerlei gruwelijke afgoderij, wist en weet Hij Zijn volk te bewaren, om hen uiteindelijk te brengen op de plaats waar Hij tot hun hart zal spreken om hen weder aan te nemen. Dus konden de donkere tijden der Middeleeuwen de schapen niet schaden. Het licht brak door. De Reformatie kwam. Er kwam een geluid en de beenderen begonnen zich te bewegen, zoals Ezechiël het zag. De Reformatie was echter nog geen levend lichaam, dat hebben mannen als Jodocus van Lodensteyn duidelijk gezien. De Reformatie was wel een groot gebeuren, waardoor de verloren schapen van het Huis Israëls gingen luisteren naar de stem van hun Herder in het Evangelie van vrije genade, het Sola Fide, Sola Gratia en Sola Scriptura. Er komt echter nog veel en veel meer. Dat toont ons de profetie en ook de aanvankelijke vervulling in de voorbije geschiedenis. De nabije toekomst zal ons laten zien hoeveel meer er nog zal komen. Er zal een geweldig grote opleving komen. De Geest zal in de dode lichamen van Israël komen en zij zullen leven. Vers 10, een gans zeer grote menigte! Geen steentje zal er achterblijven, geen ware Israëliet zal gemist worden.

Wij willen in dezen onderzoeken en naspeuren waar de verloren schapen van het Huis Israël zijn gebleven en wat voor herkenningstekenen zij op hun zwerftocht hebben achtergelaten. Wij doelen hierbij op landnamen, plaatsnamen en namen van rivieren. Ook op de taal en het termgebruik, de etymologie.

Dit ter inleiding, voorafgaand aan ons meer gericht onderzoek naar Israël en haar herstel. Allereerst zullen wij bezien wie en wat Israëls Koning zal zijn, haar Messias, de Vorst uit David en Zijn herstelde rijk.

De Messias

Het gaat in de wereldgeschiedenis om het Godsrijk en de definitieve vestiging ervan. Koningen kunnen regeren, presidenten, keizers, magistraten en machthebbers schijnen hun macht ongelimiteerd te kunnen uitoefenen. Dat is schijn. Uiteindelijk is het Elohim Die het wereldgebeuren in handen heeft en satan slechts toelaat zijn trawanten macht te laten uitoefenen. Uit Daniël 4:32 en 5:21-23 blijkt heel duidelijk dat Elohim de wereldgeschiedenis leidt en beheerst; zelfs van heidense vorsten erkenning eist van Zijn wereldbestuur, en Hij het is Die de heerschappij geeft aan wie Hij wil.

Er wordt vrijwel geen gerechtigheid gedaan. De vorsten leiden algemeen een heerlijk leventje, zoals ook de profeet Amos dat beschrijft in hfst.6:1-7, dat Elohim hun paleizen haat, want daarin staat de stoel der gruwelen, daarin heerst overmatige weelde, met muziek, drank, terwijl er geen smart is over de breuk van Jozef. Zij draaien het recht om in gal en maken het leven van hun onderdanen zuur.

Welnu, de uiteindelijke heerschappij over het herstelde Israël in het Messiaanse Vrederijk wordt gegeven aan David, aan een telg uit Davids koningslijn.

Naar Ez.37:24 is de koning van het in de toekomst herstelde Israël David, de Knecht van Jahweh, de Vorst, tot in alle eeuwen.

21 Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land;

22 En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.

23 En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hun drekgoden, en met hun verfoeiselen, en met al hun overtredingen; en Ik zal ze verlossen uit al hun woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd hebben, en zal ze reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn.

*24 En Mijn **Knecht David zal Koning** over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben; en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn inzettingen bewaren en die doen.*

25 *En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hun kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.*

Wanneer wij de messias-prophetieën aandachtig lezen, valt het op dat er geen sprake is van één enkele Messias, maar van twee. Christus, de Lijdende Knecht, de zone Davids, én in de eindtijd voor het Messiaans Vrederijk David, de Spruit van David. Wij zullen daarop dieper ingaan en onderzoeken wie deze twee verschillende Messiasen zijn en wat hun betekenis en rol is.

Messias in het Hebreeuws is Masjiach, in het Grieks Christos, dat betekent Gezalfde. De Messias is de Profeet/Priester-Koning die verwacht werd door Israël aan het einde van de geschiedenis van de huidige aion (tijdvak). Hij is “Degene die komen zal”, Matth.11:3.

In de Evangeliën verschijnt de Messias

1. Als Leraar,
  2. Als Vleesgeworden Woord,
  3. Als Lijdende Knecht,
  4. Als de Verlosser der wereld, ...om in deze functies het koninkrijk van Elohim her op te richten en dat Rijk te bevestigen in de hemelse gewesten.
- Er zijn letterlijke profetieën over de komende Messias te vinden in Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Micha en Zacharia. In Haggai, Micha, Jona en deuterio-Jesaja wordt gesproken over een geestelijk herstel van Israël onder de Messias.

Een van de eerste namen voor de Messias lezen wij in Gen.49:10, de komst van de Shiloh, aan wie de volkeren gehoorzaam zullen zijn. De scepter zal van Juda niet wijken, totdat komt degene aan wie deze toebehoort. Sjieloh volgens Strongs 7886 is een eigenaar, eigendom, rust. Dus de Shiloh is de rechtmatige eigenaar van de scepter uit Juda. Dat houdt in dat er ook onrechtmatige eigenaars zijn, die ten onrechte aanspraak maken op de troon van David.

10 *De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn.*

07886 sj i e j l o h , van 07951

AV -Shiloh 1; 1 StV-Silo 1; 1 NBG-Silo 1; 1

1) eigenaar, eigendom, rust

1a) juiste betekenis onzeker

De oorzaak dat men algemeen Christus vereenzelvigd met alle Messias-prophetieën zit hem waarschijnlijk in het feit dat men niet goed de ambten van Christus weet te plaatsen. De ambten van Christus zijn drievuldig, Profeet, Priester en Koning. In deze volgorde heeft men het juiste zicht erop. Wij zien dat Mozes van de grote Profeet sprak in Deut.18:18, hem gelijk. Het Profetische aspect heerste tot aan de geboorte van Christus. In Mozes en in opeenvolgende profeten kwam dat tot uiting, en ten laatste in Christus Zelf.

Van het priesterschap was al iets zichtbaar in Aäron en zijn zonen, hetwelk in Christus de vervulling kreeg, Die volgens Ps.110:4 Priester werd naar de orde van Melchizedek. Christus is opgestaan en ten hemel gevaren om in het hemelse Heiligdom voor ons Zijn werk te verrichten, Hebr. 8:4, 12:2.

Van het koningschap was eveneens iets zichtbaar, in David, en in zijn nageslacht, Ps.89. Wel sprak David over de grote Koning in Ps.2:6. Christus zal als Koning der koningen heersen, wanneer Zijn taak als Hogepriester in het hemelse heiligdom vervuld is.

De taak van het profeten-ambt was vervuld tijdens Christus zijn op aarde. Zijn Priesterambt zal vervuld zijn als de Gemeente compleet is en Israël weer is aangenomen als vrouw van Jahweh. Dan treedt Zijn Koningsambt ten volle in werking, dus de uitvoering ervan. Daarvoor heeft Hij (een nakomeling uit) David verkozen, de Spruit, die Zijn plaatsbekleder zal zijn, en Die Hem verantwoording schuldig is. De Spruit zal in Zijn Geest regeren, dus het zal zijn alsof het Christus Zelf is.

Het ambt van profeet vormde de voorbereiding tot het priesterschap, en het priesterambt vormde de voorbereiding tot het koningschap. In het Messiaans vrederijk zal de Spruit regeren in de Geest van Christus. De verheerlijkte Christus zal in het Nieuwe Jeruzalem op Zijn troon zitten. Daniël 7:13 spreekt over de mensenzoon die tot de Oude van dagen kwam en heerschappij, eer en het koninkrijk over de aarde ontving. Het is een eeuwige heerschappij, en Zijn rijk zal niet verdorven worden. De heiligen der hoge plaatsen zullen dat koninkrijk ontvangen, 7:27, nl. het “stenen koninkrijk” Dan.2:44. Dat Rijk is het Koninkrijk der Hemelen, dat wil zeggen, het rijk is wel op aarde, maar wordt bestuurd vanuit de hemelse gewesten. In de hemel zit de feitelijke koning met Zijn regeringslichaam (de Gemeente der 144.000) uit Israël, elke stam 12.000.

Er komt op aarde een grote koning en zijn regering zal gepaard gaan met ongekende voorspoed en vrede. Openb.5:5 en Micha 5:7 duiden deze Vorst aan als de “Leeuw uit Juda”. Dus een moedig en heldhaftig persoon.

Shiloh betekent zoiets als “totdat hij komt aan wie het Rijk rechtmatig toebehoort”.

Silo of sello = aan wie het toebehoort. Wat? Het koninkrijk en de troon.

Slh = rustig zijn, totdat de rust komt.

Siluh in het Babylonisch betekent koning.

Bezien wij de volgende schriftgegevens met betrekking tot de Messias, dan geeft Bileam in zijn orakels weer dat hij een rijzende ster uit Jakob zag voortkomen.

Ook Mozes spreekt over de komende Messias, maar dan als de grote Profeet, Deut.18:18, Joh.5:45, Hand.3:22/23 en 7:37.

18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.

Inderdaad, Joh.4:25 geeft te kennen dat de verwachting in Israël leefde van een komende grote Profeet.

Verder leeft de Messias-verwachting in de Psalmen, 2:2, en 110. En in Psalm 22, 45 en 72 zitten ook Messiasverwachting-elementen

2:2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, zeggende:

110:1 ¶ Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.

2 De HEERE zal den scepter Uwer sterkte zenden uit Sion, zeggende: Heers in het midden Uwer vijanden.

3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.

4 De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.

Maar meest komt de Messias-aanzegging uit de doeken bij de profeet Jesaja, 9:5, waar een aantal namen en ambten worden genoemd, en Jes.11:1-5, de scheut uit Davids wortel, op Wie de Geest zal rusten.

Verder in Jes.42:1-7, 49:1-7, 50:4-9, 52:13 tot 53:12 over de Lijdende Knecht.

9:6 (9-5) Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

7 (9-6) Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

11:1 ¶ Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.

2 En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des HEEREN.

3 En Zijn rieken zal zijn in de vreze des HEEREN; en Hij zal naar het gezicht Zijner ogen niet richten; Hij zal ook naar het gehoor Zijner oren niet bestraffen.

4 Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten, en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden.

Jes.42:1-7 ¶ Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.

2 Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op de straat horen laten.

3 Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen; met waarheid zal Hij het recht voortbrengen.

4 Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben besteld; en de eilanden zullen naar Zijn leer wachten.

5 ¶ Alzo zegt God, de HEERE, Die de hemelen geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die den volke, dat daarop is, den adem geeft, en den geest dengenen, die daarop wandelen:

6 Ik, de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen.

7 Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.

Jes.49:1-7, vers 3 En Hij heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Knecht, Israël, door Welken Ik verheerlijkt zal worden.

4 Doch Ik zeide: Ik heb te vergeefs gearbeid, Ik heb Mijn kracht onnuttelijk en ijdelijk toegebracht; gewisselijk, Mijn recht is bij den HEERE, en Mijn werkloon is bij Mijn God.

5 En nu zegt de HEERE, Die Mij Zich van moeders buik af tot een **Knecht** geformeerd heeft, dat Ik Jakob tot Hem wederbrengen zou; maar Israël zal zich niet verzamelen laten; nochtans zal Ik verheerlijkt worden in de ogen des HEEREN, en Mijn God zal Mijn Sterkte zijn.

6 Verder zeide Hij: Het is te gering, dat Gij Mij een **Knecht** zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om weder te brengen de bewaarden in Israël; Ik heb U ook gegeven tot een **Licht der heidenen**, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.

Jes.52:13 Ziet, **Mijn Knecht** zal verstandelijk handelen; Hij zal verhoogd en verheven, ja, zeer hoog worden.

14 Gelijk als velen zich over u ontzet hebben, also verdorven was Zijn gelaat, meer dan van iemand, en Zijn gedaante, meer dan van andere menskinderen;

15 Alzo zal Hij vele heidenen besprengen, ja, de koningen zullen hun mond over Hem toehouden; want denwelken het niet verkondigd was, die zullen het zien, en welken het niet gehoord hebben, die zullen het verstaan.

53:1 Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?

2 Want Hij is als een **rijsje** voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.

3 Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een **Man van smarten**, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.

4 ¶ Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.

5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.

De Lijdende Knecht

Wat verbluffend knap en wat ordelijk van Elohim dat Hij de Messias in twee fasen laat verschijnen. De tweede of eindtijd-Messias kon niet komen wanneer de eerste -de Lijdende Knecht- niet eerst het fundament had gelegd van het gehele bouwwerk van Elohims koninkrijk. De Lijdende Knecht is de Hoeksteen, op welke het gehele gebouw rust.

De Lijdende Knecht heeft de basis gelegd, aan Elohims rechten voldaan om het volk Israël vrij te kopen. De joden hebben zich dan ook verkeken op de Lijdende Knecht van Jahweh en herkenden in Hem niet de beloofde Messias. Zij verwierpen Hem en hebben Hem laten doden.

Elohim heeft Zijn Lijdende Knecht in een dusdanige “vermomming” tot de joden gezonden, dat zij Hem niet zouden herkennen en erkennen. Echter, hun verblinding is het enige feit dat ze Hem verwierpen. Elohim speelt geen spelletje. Wel zien wij in de geschiedenis het raadsel der “vermommingen”. De duivel komt als een wolf in schaapsklederen, en de Lijdende Knecht kwam als een echt schaap, dat men aanzag voor een wolf. De joden hebben ziende niet gezien en horende niet gehoord naar de stem van de Herder, want zij waren geen schapen.

De hogere wijsheid zit achter al deze feiten en raadselen, om op verheven en eerlijke wijze de erfenis te laten toekomen aan de rechtmatige personen. Het slangenzaad mocht niet de erfenis van het vrouwenzaad ontvangen, maar moest wel ingeschakeld worden om de hiel van het vrouwenzaad te beschadigen, waardoor het vrouwenzaad geactiveerd zou worden om de kop van het slangenzaad te vermorzelen. De joden zijn met open ogen in de val gelopen, door eigen schuld, door eigen gekozen weg. Er komt uit wat erin zit, uit een moestuin spruit voort wat erin gezaaid is. Hun puur aardse verwachtingen hebben hen verblind voor de werkelijkheid. Eerst moest de Messias veel lijden, het fundament voor de loskoping van Zijn volk leggen. Ook de discipelen waren sterk onder de invloed van de joodse Messiasverwachting, zodat zij maar slecht konden begrijpen waarom het lijden Hem te wachten stond. Hun wordt verweten hun ongelovigheid en harde hart. Bij de Emmaüsgangers opende Yashua hun verstand, dat de Christus eerst moest lijden, Luk.24:

25 En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben!

26 Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?

27 En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was.

Zie ook Luk.2:34 dat Hij tot een val en opstanding is gezet.

De joden hebben zich gestoten aan de door Elohim gelegde Hoeksteen, zie Rom.9-11.

Wij mensen kunnen ons deerlijk vergissen in andere mensen. Een vergissing is menselijk. Maar de “vergissing” der joden werd een vergrijp, en dat was dodelijk! Uit haat en nijd hebben zij Yashua overgeleverd, zie Matth.27:18 en Mark.15:10.

De Lijdende Knecht is de “Eben Jahweh” (Hoeksteen) en Hem zien wij vooral in Jes.53, waar de oorzaak van Zijn dood wordt genoemd, als:

a) vanwege krankheid =lijden, b) mishandelingen, c) terechtstelling.

En dat is geschied.

Hij is de geheel enige die als Plaatsbekleder voor Elohim en Zijn volk kon instaan met Zijn volmaakt priesterlijke werk. Israël wordt ook wel de Knecht van Jahweh genoemd, daar het volk ook veel heeft geleden, maar dat was niet plaatsvervangend. Christus alleen was de Knecht des Vaders, de “grote Opdrachtgever”, en kon aan alle eisen voldoen. Noch Abraham, noch Mozes, noch David of een andere “heilige” konden voldoen aan de eisen der gerechtigheid. Daarom staat van de Zoon de bereidwilligheid opgetekend: Zie Ik kom om Uw wil te doen.....Hebr.10:9

De Spruit

Jeremia 23:5 spreekt over de gerechte Spruit, de zémach saddik. De naam van deze Spruit is Jahweh Sidkenu, Jahweh onze gerechtigheid.

Het is òf de weer opgestane David, òf een telg, een spruit uit de Davidslijn, die in Davids plaats zal regeren. Jer.33:17 toont ons de troonopvolging.

Wat voor persoon zal dat zijn?

Een saddik is een rechtvaardige, iemand die beantwoordt aan de goddelijke normen.

Zémach sedaka = Spruit der gerechtigheid, Jer.33:15. Hij is de opvolger van David, bekleed met Elohims gerechtigheid, zodat hij krachtens goddelijke beschikking recht heeft op de troon van David over Israël. Hij zal als koning volkomen recht doen. Als gevolg van zijn regering zal er rust en vrede zijn.

De gerechtigheid van deze Messias is geen eigenschap van hemzelf, noch een plaatsvervangende verworven gerechtigheid, maar deze is hem door Elohim gegeven. Het begrip gerechtigheid laat zich hier het beste omschrijven als “heil”. In de komende Messias is het heil voor het volk Israël volkomen gewaarborgd.

Deze Messias is niet zoals de huidige aardse vorsten en vorstenhuizen, die een heerlijk leventje leiden op kosten van hun onderdanen. Nee, Hij is heil en geeft vrede en welzijn.

De Messias-Spruit wordt alzo met Elohim gelijkgesteld, is Zijn plaatsbekleder op aarde. In de Messias aanschouwt het volk Israël wie Elohim is. De Messias is de zichtbare openbaring van Elohim Zelf.

Lezen wij Jer.30:1-9 en 18-22, dan blijkt dat de Messias iemand is die gewoon uit het volk zal opstaan (vers 9), met een goddelijk recht om voor

het volk tot Elohim te naderen. Het valt op dat Elohim en David als het ware op een lijn staan, zoals ook in Hos.3:5, in de verering van het volk.

De Messias is Elohim in menselijke gedaante, die geheel in overeenstemming is met Elohims karakter en eigenschappen. Zo iets kan slechts wanneer de Messias tegelijk een Priester, Profeet en Koning is.

In Jer.30:21 wordt de Messias in Zijn priesterlijke waardigheid getekend, als de middelaar die voor Zijn volk intreedt bij Elohim.

Aan de komst van deze Messias gaat een korte zeer bange tijd vooraf, Jer.30:6-8. Hieruit blijkt dat niet de Messias de bewerker is van het heil, maar daarvan Zelf een vrucht is. Nu breekt de tijd van het nieuwe verbond aan.

Het verschil tussen de Messias, als Yashua ha Messiah en Zijn komst op aarde, met Zijn dood en opstanding, is geheel verschillend van de komst van de eindtijd-Messias, de Spruit van David. Christus was de Bewerker van het heil voor Zijn volk, de eindtijd-Messias is vrucht van het bewerkte heil.

Christus heeft nooit op de troon van David gezeten, de eindtijd-Messias zal wel op Davids troon zitten.

Christus is de Zoon van Elohim, weliswaar uit de Davidslijn, de eindtijd-Messias is alleen de zoon van David.

Messias-elementen zitten vervolgens in Ezechiël 17:24, het twijgje van de ceder; en in 21:29-32, de kroon die driemaal omgekeerd wordt totdat hij toekomt aan wie er recht op heeft; en in 34:21-31 de Enige herder David, in wie de twijg van David zijn volkomen ontwikkeling heeft.

Naar oud-Oosterse opvatting is een afstammeling een nieuwe verschijning van de oude voorvader. Alzo wordt de nieuwe Twijg en Spruit David genoemd, òf als nakomeling van David, òf als nieuwe verschijning van David.

Wij dienen er steeds op te letten dat het heil alleen van Elohim komt, bewerkt door de Lijdende Knecht, en de eindtijd-Messias een David is als Herder om Israëls schapen als kudde te weiden. Ez.37:24, één Herder en één kudde.

Dr. W.H.Rose van de Theologische Universiteit in Kampen is met een onderzoek bezig naar de Messiasverwachting in de Bijbel. Rose zegt: “Zacharia spreekt over een koninklijke figuur in de toekomst, niet dat de betreffende teksten betrekking hebben op een tijdgenoot, Zerubbabel. Dat

blijkt uit het herhaalde gebruik van het woordje ‘zal’. De Messias is een heilsfiguur, de Zémach uit Zach.3:8 en 6:12. Dat moet men niet vertalen met tak, spruit of twijg, maar met **begroeiing**. De Zémach is een ander persoon dan Zerubbabel, anders zouden niet beide namen tegelijk zijn gebruikt. De Zémach wordt nadrukkelijk in de toekomst verwacht”.

Wij kunnen met dr. Rose instemmen, daar een tak, twijg of spruit een eerste nieuwe loot is. In de eindtijd gaat het wel over een nieuw telg van David, maar dan over iemand die gerijpt is, een volledig ontwikkelde loot of tak, een geheel volgroeide telg van David. Jes.4:2, 11:1, Jer.33:15.

In hem is het koning/priesterschap tot volle rijpheid gekomen. De telg van David is er door Jahwehs Geest zelf toe voorbereid. Deze nieuwe Davidstelg zal een “Begroeiing” zijn, iemand in wie al Davids goede eigenschappen uitblinken, iemand die alle prerogatieven (kroonrechten) van zijn voor-voorvader David bezit.

De eerste vereiste voor de komst van deze eindtijd David is, dat het volk Israël der twaalf stammen is hersteld.

De tweede vereiste is dat de nieuwe Tempel (van Ezechiël) wordt herbouwd. Immers, de Skekinah of “Heerlijkheid van Jahweh” kan alleen maar terugkeren op aarde in de Tempel. Dan zal Elohim weer in het midden van ons wonen.

Micha 5:1-3 (5-1) *En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israel, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.*

3 (5-2) *Daarom zal Hij henlieden overgeven, tot den tijd toe, dat zij, die baren zal, gebaard hebbe; dan zullen de overigen Zijner broederen zich bekeren met de kinderen Israels.*

4 (5-3) *En Hij zal staan, en zal weiden in de kracht des HEEREN, in de hoogheid van den Naam des HEEREN, Zijns Gods, en zij zullen wonen, want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden der aarde.*

5 (5-4) *En Deze zal Vrede zijn*

Geboorte profetieën van de Messias

Deze lezen wij o.a. in Jes.7:14, Micha 5:2, Jer.31:15, Hos.11:1, Dan.9:24-27.

Hij zou een Nazerener genoemd worden. Netsar is een synoniem van Tsemach (Spruit). Nazar, netsar is gelijk vertaald als zémach, door spruit of tak. In Jes.11:1 staat “Netsar”. De joden noemen Christus bijna nooit bij

Zijn naam, maar spreken van Nazarener (Notsri) daarbij verwijzend naar Zijn woonplaats, en christenen noemen zij “Notsriym”.

Zacharia 9:8-10

Ziet Uw koning komt, rijdende op een ezelsveulen. De ezel ziet niet op de staat van armoe, want ook koningen reden op ezels, zie 1Kon.1:33,38. De ezel ziet echter op de staat van vrede, daar de ezel ongeschikt is voor de oorlog. Het karakter van de Messias zal zijn: vroom, rechtvaardig, vredelievend en zegevierend. Vrededorst, dat houdt in dat er geen oorlog zal zijn.

In Zach.12:10 nog een pericoop over de Lijdende Knecht, waar Jahweh spreekt als Degene die zij doorstoken hebben. Er staat in dit gedeelte niet dat ze over “Mij” zullen rouwklagen, maar over “Hem”. Dus over een ander dan degene die hier aan het woord is, een ander dan Jahweh Die spreekt. Calvijn zag deze moeilijkheid en koos voor een vergeestelijking van de tekst, nl. dat het hier een figuurlijke dood zou betreffen. Maar men kan hier moeilijk denken aan iemand die figuurlijk zou gestorven zijn en dat de mensen evenwel over zulk een figuurlijke dood zullen treuren. Nee, het gaat hier over de grote Profeet van Jahweh die door een (Edomitisch) deel het volk gedood is, waarna het echte volk Israel erover zal treuren. De joden hebben de idee van een “lijdende Knecht” altijd verafschuwd en van zich afgeduwd.

PF VDM 11-2-2000 (wordt vervolgd)

Bronnen:

Prof.dr.J.de Zwaan, Jezus, Paulus en Rome

Dr. R.Schippers, Jezus Christus in het historisch onderzoek

W.Brant, Wie was Jezus van Nazareth?

Dr. F.v.d.Meer, Christus oudste gewaad

F.Bettex, Wat dunkt u van de Christus?

Prof. Dr. A. van Selms, God en mensen

Alonzo. T. Jones, De Weg

N. Söderblom, Lijden en sterven van Jezus Christus

Hall Caine, Jezus Christus

A.M. Berkhof, Wederkomst van Christus

Dr. J.H. Gunning, Christus Consolator

Dr. A. Kuyper, Dictaten dogmathiek

Jezus van Nazareth, dr.A.Westphal

Het Jezus-mysterie, P.L.Couchoud

Dr. J.Schelhaas, De lijdende Knecht des Heeren

De knechtsgestalte van Christus, studies voor dr.H.N.Ridderbos

Dr. H.v.d.Loos, Jezus Messias Koning

Dr. D.Deden, De Messiaanse profetieën

N.Koren, Het Messias Mysterie

Dr. A.H.Edelkoort, De Christus verwachting in het O.T.

A. Holland, In Bondgenootschap met God

Dr. A.H.Blom, De leer van het Messiasrijk bij de eerste christenen

Prof.dr.M.v.Rhijn, Een blik in het onderwijs van Jezus

Dr.J.A.Kramer, Zekerheid over Jezus

Prof.dr.A.M. Brouwer, Wereldeinde en wereldgericht